

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/3030/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Debreceni Ítéltábla Bpkf.II.367/2025/9. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó személyesen eljárva alkotmányjogi panaszt terjesztett elő. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján kérte a Debreceni Törvényszék 24.Bpk.244/2025/5. számú ítélete és a Debreceni Ítéltábla Bpkf.II.367/2025/9. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben az indítványozó kérelmezte ítéleteinek összbüntetésbe foglalását. A Debreceni Törvényszék 2025. május 14-én meghozott 24.Bpk.244/2025/5. számú ítéletével az indítványozó hat alapítéletével kiszabott szabadságvesztés büntetését összbüntetésbe foglalta, az összbüntetés tartamát 9 év 2 hónapban, annak végrehajtását börtön fokozatban határozta meg. Megállapította továbbá az elsőfokú bíróság, hogy az indítványozó elítélt különös visszaeső, ezért feltételes szabadságra nem bocsátható. Az összbüntetési ítéletet az ügyész tudomásul vette, a védő nem nyilatkozott, az indítványozó elítélt azonban fellebbezéssel élt. Fellebbezésében hivatkozott az eljáró bíróság elfogultságára, valamint arra, hogy a 3362/2018. (XI. 28.) AB határozat alapján véleménye szerint az 1978. évi IV. törvény alapján kellett volna elbírálni az indítványát.
- [3] A másodfokon eljáró Debreceni Ítéltábla 2025. szeptember 3-án meghozott Bpkf.II.367/2025/9. számú végzésével helybenhagyta a Debreceni Törvényszék ítéletét. A másodfokú bíróság álláspontja szerint nem történt eljárás szabálysértés azzal, hogy az eljáró bíróság elleni elfogultsági kifogást az összbüntetési ítélet meghozatalát követően bírálták el, mivel a bíró nyilatkozott, hogy nem érzi magát elfogultnak, ezért az ügydöntő határozat meghozatalára jogosult volt. Az ítéltábla azt is megállapította, hogy az elsőfokú bíróság törvényesen alkalmazta a hatályos Btk.

szabályait. Az ítélet tábla részletesen indokolta, hogy az összbüntetés szempontjából a bírói gyakorlat szerint az elkövetés idejének az utoljára megvalósított bűncselekmény elkövetési idejét kell tekinteni. Ebből az is következik a bíróság szerint, hogy az összbüntetésnél az utolsóként megvalósított bűncselekmény elkövetési ideje alapozza meg az elkövetési időt, amely a konkrét ügyben a hatályos Btk. alkalmazását alapozta meg. Az ítélet tábla az összbüntetés tartamával összefüggésben is osztotta a törvényszék álláspontját. Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság helybenhagyta az elsőfokú bíróság döntését.

- [4] 2. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában kérte a Debreceni Törvényszék 24.Bpk.244/2025/5. számú ítélete és a Debreceni Ítélet tábla Bpkf.II.367/2025/9. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [5] Az indítványozó – hiánypótlást követően kiegészített indítványában – hivatkozott az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek, a XV. cikk (1) bekezdésének, valamint a 28. cikk és a B) cikk (1) bekezdésének sérelmére. Az indítványozó alapjogainak sérelmét abban látja, hogy álláspontja szerint az utolsó ítélete a büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény hatályba lépését követően emelkedett jogerőre, amelynek következtében az összbüntetésbe foglalásra a jelenleg hatályos törvény szabályait alkalmazta a bíróság, ezért súlyosabb büntetést kapott. Véleménye szerint a tisztességes eljáráshoz való jog részét képező függetlenség és pártatlanság követelménye, valamint a jogorvoslathoz való jog is sérült ügyében.
- [6] 3. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadhatósága feltételeinek vizsgálatakor az alábbiakat állapította meg.
- [7] Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt megvizsgálta, teljesültek-e az indítvány befogadhatóságának az Abtv.-ben meghatározott feltételei.
- [8] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül kell benyújtani az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve, amely jelen ügyben teljesült. Az indítványozó jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek.
- [9] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában hivatkozott az Alaptörvény 28. cikkének, valamint B) cikk (1) bekezdésének sérelmére is. Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint az Alaptörvény 28. cikke nem minősül az indítványozó Alaptörvényben biztosított és védett jogának, amelynek sérelmére hivatkozva alkotmányjogi panaszt lehetne benyújtani. Ezért az indítvány ezen részében az alkotmányjogi panasz érdemi alkotmányossági vizsgálatára nincs lehetőség.

- [10] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére mint Alaptörvényben biztosított jogra csak két esetben alapítható alkotmányjogi panasz: a kellő felkészülési idő hiánya, illetve a visszaható hatály tilalma miatt {3012/2017. (II. 8.) AB határozat, Indokolás [25]}. Az indítvány a B) cikk (1) bekezdésével összefüggésben a visszaható hatály elvének sérelmére hivatkozik, ezért ebben a tekintetben az alkotmányjogi panasz alapítható a B) cikk (1) bekezdésére.
- [11] 3.2. Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 52. § (1) bekezdésében foglalt további formai követelményeknek nem felel meg.
- [12] Az indítvány megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést (az Abtv. 27. §-át), az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [B) cikk (1) bekezdés, XV. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései], a támadott bírói döntéseket, valamint rögzíti a kifejezett kérelmet a bírósági döntések megsemmisítésére.
- [13] Az indítványozó az Alaptörvény hivatkozott rendelkezéseit azonban csak megemlíti, de nem indokolta alkotmányos érveken alapuló indokolással, hogy a támadott bírósági döntések miért ellentétesek az Alaptörvény hivatkozott rendelkezéseivel. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint önmagában annak állítása, hogy a támadott bírói döntés az indítványozó számára kedvezőtlen, még nem tekinthető alkotmányjogilag értékelhető indokolásnak, az indítvány érdemi elbírálásának pedig akadálya, ha az indítvány nem kapcsolja össze alkotmányjogilag értékelhető módon az Alaptörvény felhívott rendelkezését a támadott bírói döntéssel, illetőleg jogszabályi rendelkezéssel {pl. 3149/2016. (VII. 22.) AB végzés, Indokolás [27]; 29/2021. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [21]; 3342/2023. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [7]}. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [14] 3.3. Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés d) pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján az Alkotmánybíróság felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Az alkotmányjogi panasz ezért nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, az alapjogi jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]; 3216/2020. (VI. 19.) AB határozat, Indokolás [31]}. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének

vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]}. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy az összbüntetés kérdésében való döntés nem alkotmányossági, hanem a rendes bíróságok hatáskörébe tartozó szakjogi kérdés, amelynek felülbírálata nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe.

- [15] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint: „A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}.
- [16] 4. Az Alkotmánybíróság ezért – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva – az alkotmányjogi panasz befogadását az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h*) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. május 19.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
előadó alkotmánybíró